

Bilag 1 Euripides' *Elektra* indsat i Millets Skema.

Scene	Side	Personer	Handling	Kommentar
1	7-9 v. 1- 81	Bonden Elektra	Bonden forklarer, hvordan Aigisthos slog Agamemnon ihjel med hjælp af Klytaimnestra og giftede sig med hans kone. Agamemnons to børn Orestes og Elektra er henholdsvis flygtet og blevet gift med en fattig bonde for at undgå repressalier fra en eventuel søn af mere adelig byrd.	Indledning hvor bonden sætter scenen. Freytag: <i>The Introduction</i> Alt. Freytag: <i>The Introduction</i>
2	10-11 v. 82 - 111	Orestes Pylades	Fortæller, at han er kommet tilbage for at hævne sin far Agamemnon og takker Pylades for at have været ham tro. Vil finde sin søster. Han fortæller ligeledes, at han har ofret på sin faders grav og lagt en lok af sit hår.	Hjemkomst, Orestes handler. Freytag: <i>The Exciting Moment</i> Alt. Freytag: <i>The Exciting Moment.</i>
3	11-13 v.112- 166	Elektra, Orestes Pylades	Elektra synger 2 strofer og 2 modstrofer om sin elendighed.	1. Strofe Elektra 1. Modstrofe Elektra 2. Strofe Elektra 2. Modstrofe Elektra
	13-15 v.166- 214	Elektra, Korfører Koret Orestes Pylades	Koret forestiller 15 unge piger, som vil have hende med til fest for atære guderne, men hun siger, at guderne ikke hører hendes skrig om hævn. Alt dette foregår i sang.	Parodos, første Korsang Strofe Elektra Modstrofe Koret
4	15-23 v.215- 340	Elektra Orestes Koret	Elektra genkender ikke Orestes efter de mange års adskillelse, og Orestes udgiver sig for at være sin egen tjener. Elektra bliver glad for at høre, at hendes bror er i live, og fortæller, hvad der er sket hende. Elektra fortæller, da hun bliver spurgt, at hun vil stå ved sin ed og dræbe sin mor, når Orestes kommer tilbage, hvilket hun ikke tvivler på, at han vil. Siger også, at hun stadig er jomfru. Fortæller til sidst, hvordan Aigisthos håner Agamemnons grav, og beder Orestes melde det til Orestes, stadig i den tro at han er en tjener. Ægger ham til at hævne sin fader.	Orestes får kun Elektras historie om, hvad der er sket. En lille sjov udveksling om at kunne genkende hinanden s.20

5	23-27 v.341-431	Elektra Bonden Orestes Pylades Koret	<p>Stadig under dække forvisses Orestes om bondens gode sind. Orestes inviteres ind til gæstebud.</p> <p>Elektra sender bud efter den gamle slave, som hjalp Orestes med at flygte for at han kan bringe ekstra mad og frydes ved at høre, at Orestes lever.</p>	Interessant for fokaliseringen.
6	27-29 v.432-486	Koret	<p>En hyldest til heltene, som drog mod Troja. Beskrivelser af deres våben, der skulle være smedet af guderne selv.</p> <p>Beskrivelse af Akilleus' skjold og sværd, som bærer guderne. Han blev offer for tyndaridens (Klytaimnestras) elskov, og derfor vil guderne se hende død.</p>	1. Korsang 1. Strofe 1. Modstrofe 2. Strofe 2. Modstrofe Epode
7	29-31 v. 487-549	Den gamle slave, Elektra	<p>Slaven er kommet og har på vejen set, at der er blevet ofret på Agamemnons grav og har genkendt Orestes' hår. Han sammenligner det med Elektras. Hun benægter og siger, at han ikke ville have sneget sig tilbage.</p> <p>Han foreslår, at deres fødders størrelse ville bevise, at det er hendes bror. Hun afviser igen denne påstand ved at bortvise argumenterne for, at man skulle kunne sammenligne bror og søster gennem fodafttryk.</p> <p>Slaven siger da, at man kunne genkende Orestes på det klæde, han bar, da de flygtede. Hun afviser igen og siger, at man da vil være vokset fra tøj, som man gik i som barn.</p>	Kommentar til de andre samtidige forfattere, som blot gengav myten med de mindre valide beviser på, at det skulle være Orestes. Alt. Freytag: <i>The Rising Moment</i>
8	31-43 v.550-698	Orestes, Pylades Den gamle slave, Elektra Koret	<p>Slaven genkender Orestes og overbeviser Elektra ved at vise hende et ar som Orestes fik over øjet som lille og hun kaster sig i Orestes' arme.. v. 577</p> <p>De forenes og han lover hævn over den der fællede deres fader.</p> <p>Koret understreger at de har savnet hinanden og at Orestes nu er hjemvendt. Orestes søger råd hos Den gamle slave for at planlægge den bedste hævn over sin faderes morder og hans syndige moder.</p> <p>Slaven siger direkte at han skal slå</p>	Slaven bruger ordene: Det er et spørgsmål om din egen kraft. Strofe 609 s. 35 Freytag: <i>The Rising Moment</i> Alt. Freytag: <i>The Climax</i> Vigtig scene!! Orestes tvivler. Måske ser vi, at det er

			<p>Klytaimnestra og Aigisthos ihjel. s. 36 v. 613</p> <p>Slaven råder ham til at slå dem ihjel uden for byen, hvor han har set Aigisthos forberede en nymfefest. s. 37 v. 625</p> <p>Elektra tilbyder at slå Klytaimnestra ihjel og byder slaven at lokke hende til Elektra ved at sige, at Elektra, hendes datter, har fået en søn. V. 647</p> <p>De beder alle tre til guderne om at få deres hævn. S. 41 v. 671</p> <p>Elektra byder koret/kvinderne at gengive, hvad der sker.</p>	bønnerne, der er den stigende handling V. 679-80 er midten af stykket.
9	43-45 v. 699- 746	Koret	<p>Koret synger en sang om et gyldent lam, stjålet til Atreiderne af Pan, men frantarret dem og stjålet af Thyestes (Aigisthos' fader). Dette gør Zeus vred, og han straffer dem ved at ændre stjernerne og tage regnen fra dem. Koret svarer selv, at denne myte kan man ikke tro på, men vi skal frygte guderne, og det siger de, at Klytaimnestra har glemt.</p>	<p>2. Korsang</p> <p>Denne korsang er måske et tidligt varsel om gudernes uvilje mod Thyestes' søn Aigisthos</p>
10	45-49 v. 747- 858	Korfører Elektra Sendebud	<p>Korføren åbner scenen med et åh! S. 45 v. 747</p> <p>Korføren og Elektra taler om det dødsskrig, de kan høre. De er bange for, at det kunne være Orestes, indtil et sendebud kommer ind og fortæller, hvordan Orestes slog Aigisthos ihjel.</p>	<p>Freytag: <i>The Climax</i> Alt. Freytag: <i>The Tragic Moment</i></p> <p>Interessant for fokaliseringen.</p>
11	49-50 v. 859- 879	Elektra Koret	Kor og Elektra hylder Orestes' dåd og beskriver, hvordan de vil hylde ham.	<p>3. Korsang Strofe Modstrofe</p>
12	50-53 v. 880- 961	Elektra Orestes Pylades Koret Slaver	Elektra udgyder sit had over den døde Aigisthos og fortæller således om hans ugerninger, og hvor lidt han var respekteret.	Det er kun hendes ord, vi får for hans "dårlige" ry
13	53-55 v. 962- 987	Elektra Orestes Pylades Koret Slaver	Orestes ser Klytaimnestra nærme sig og bliver i tvivl, om de kan slå hende, deres egen moder, ihjel. Elektra overtaler ham, men han siger "for mig er hævnen ikke sød" v. 987 s. 55	<p>Freytag: <i>The Tragic Moment</i></p> <p>Alt. Freytag: <i>The force of the Final Suspense</i></p>

				Vigtig scene!! Orestes tvivler igen.
14	55-62 v. 988- 1141	Elektra Koret Klytaimnestra Hendes slavinder	Klytaimnestra hyldes af koret og Elektra. Klytaimnestra forklarer, hvorfor hun hadde Agamemnon. Korføreren giver hende ret, og Elektra taler imod hende, fri for straf, som Klytaimnestra har lovet. Hun siger, at med hendes egen logik må Elektra og Orestes sone fadermord med modermord. Til sidst narrer Elektra Klytaimnestra til at gå ind i hytten for at ofre for den søn, Elektra skulle have født.	Igen er de lange monologer meget sigende for fokaliseringen i denne del.
15	62-63 v.1142- 1171	Elektra Koret Klytaimnestra Korfører	Orestes fortvivler over sin dåd, og Elektra forsøger at tage ansvaret. Koret er dem ikke længere venligt stemt, men taler om dem som en "usalig slægt" (v. 1175 s. 64), men koret fordømmer også Klytaimnestra (v. 1189 s. 64) "retfærdigt dog du led; du som dræbte deres far."	(Exodos, sidste korsang) Freytag: <i>The force of the Final Suspense</i> Klytaimnestra har en bedende replik midt i klagesangen. "Åh, dræb mig ikke, kære børn, i gudernes navn!" (v.1165)
16	63-67 v.1172- 1238	Elektra Orestes Pylades Koret Korfører	Orestes fortvivler og fortæller, hvordan han gjorde. Elektra forsøger igen at tage ansvaret for mordet. Epode, eftersangen bekendtgør Dioskurerne ankomst.	Euripides bruger klagesangen til at fortælle selve mordet. Højdepunktet, selve mordet, vises altså ikke.
17	67-72 v.1239- 1359	Dioskurerne (Kastor og Pollux), Elektra, Orestes, Koret, Korfører og Pylades	Dioskurerne kommer og siger dom over Elektra og Orestes, for selv om Klytaimnestra fortjente straf, kan guderne ikke tillade modermord. Elektra skal ægte Pylades og forvises fra sit fædrene Argos og kan aldrig mere vende tilbage eller se Orestes, der som straf skal jages af frygtelige furier, til han kan blive dømt af guderne på Ares' høj. De vil frifinde ham, fordi guderne selv bød ham at dræbe sin moder, og efterfølgende skal han grundlægge en by og leve lykkeligt. Slutter s. 71 v. 1359	(Epilogos) Freytag: <i>The Catastrophe</i> Alt. Freytag: <i>The Catastrophe</i> Dioskurerne anerkender, at det ikke alene er Orestes' skyld, da Foibos, en anden af dioskurerne, har rådet ham til at myrde sin moder. Er Apollon en af dioskurerne?